

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๕
เงินเพียงเท่านี้ทำหัวใจให้มีความสุข

(ทอง ๓๐ บาทครับ) เออ ดีแล้ว ๆ วันนี้ตั้งปฐมฤกษ์ ตอนบ่ายวันนี้ประชุมทองคำ ใครจะได้มากน้อยเพียงไรรวมกันมาซี กำลังคนเดียวไม่พอ สองคนสามคนเพิ่มเข้าไป ยกคนเดียวไม่ได้ยกสองคนสามคนก็ยกได้นะ อาศัยความพร้อมเพรียงสามัคคี วันนี้จะรวมบรรดาพระสายกรรมฐานที่ไหน ๆ จะมาที่นี้ แถวพอมมาถึงได้ก็มา นอกจากอยู่ไกล ๆ จริง ๆ ก็อาจไม่มา แต่นี้เห็นแล้ว จันทบุรีก็มาแล้ว เห็นหลายองค์เมื่อเช้านี้ ไกล ค้าง จากนั้นไปจันทมันไกลกว่าไปเชียงใหม่ เชียงใหม่ ๖๑๖ กิโลเมตร อันนี้ดูเหมือนมัน (๗๐๐ กว่าครับ) นั่นแล้วไกลอยู่นะ นี่ก็มาเยอะหมายถึงสายกรรมฐาน เมื่อเช้านี้มองเห็นหลายองค์มาจากวัดต่าง ๆ

เราจะพยายามรวบรวมทองคำให้ได้ตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งได้ประกาศไว้เรียบร้อยแล้ว คราวนี้มอบทองคำให้ได้ ๕๐๐ กิโลในวันที่ ๑๐ ธันวาคม นี้ มอบแต่ละครั้ง ๆ ละ ๕๐๐ จก กระทั่งถึงจุดที่หมายที่เราประกาศไว้แล้วว่าให้ได้ ๑๐ ตัน อย่างไรก็ตามให้ได้ ๑๐ ตัน อย่างนั้นชายหน้าคนไทยเรา คนไทยทั้งประเทศหาทองในเวลาจำเป็นได้ทองไม่ถึง ๑๐ ตัน นี่ชายหน้าทั่วประเทศไทยเลย หลวงตาบัวชายเป็นองค์แรก จมดินไปเลย ถ้าไม่ยากให้หลวงตาบัวจมดินบรรดาลูกศิษย์ลูกหาต้องฟื้นขึ้นมา ลากหลวงตาบัวขึ้นมาด้วยทองคำ เข้าใจไหมละ ที่หลวงตาอุตสาห์พยายามเต็มกำลังความสามารถนี้ก็เพราะเห็นแก่ชาติไทยของเรา คือทองคำเป็นหัวใจของชาติ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย จึงต้องได้อุตสาห์พยายาม นี้ก็ได้ประกาศออกแล้วเวลานี้ว่า ทองคำเราในการช่วยชาติคราวนี้ให้ได้ ๑๐ ตัน เวลานี้ได้ ๕ ตันกว่าแล้ว ถ้ามอบในวันที่ ๑๐ นี้ก็เป็น ๕ ตัน ๕๐๐ กว่ากิโลแล้ว ก็ยังขาดอยู่อีก ๔ ตันกว่าก็จะครบ ๑๐ ตัน

ส่วนดอลลาร์เราเวลานี้ได้แล้ว ๗ ล้านแล้ว เข้าคลังหลวงแล้วยังไม่ถึง ๗ ล้านนะ ขาดเล็กน้อย แต่อยู่ในบัญชีที่ธนาคารนี้มากกว่านั้น มากกว่าที่กำหนดคือเข้าคลังหลวงแล้วเพิ่มเข้าอีกรวมแล้วเป็น ๗ ล้านกว่าแหวะเวลานี้ ต้องพยายามให้ได้นะ ต้องมีความพร้อมเพรียงสามัคคี ผนึกกำลังกันยกชาติของเราทั้งชาติ ต้องได้ ชาติไทยของเรายกขึ้นเป็นผู้นำหนักทองคำเหลืองอร่ามจรดเมฆนูน ใครมองมาที่ไหน ๆ เห็นหมด เวลานี้เมืองนอกเมืองนาเขาจ้องมาเป็นตาเดียวกันหมด มาดูเมืองไทยเราช่วยชาติตัวเอง ช่วยยังงะเขากำลังดู

เวลานี้ เราจึงต้องได้หาทองคำมายกขึ้นให้เขาดูสูง ๆ เราจะยกทองคำขึ้นเหลืองอร่าม เขามาที่ไหน ๆ ให้เขามองขึ้นไปข้างบน แล้วเขามองอย่างนี้ดูได้หรือ เมืองไทยทั้งประเทศจมอยู่ ดูไม่ได้ จมนี้คืออะไร ก็คือส้วมคือถ่าน เมืองไทยเราไม่ใช่เมืองส้วมเมืองถ่าน จะมายอมให้จมได้ง่าย ๆ เหรอ เมื่อลมหายใจของคนไทยทุกดวงยังหายใจฝอด ๆ อยู่แล้วจะจมไปไม่ได้ ว่านั่นเลย เอาขึ้นให้ได้

คราวนี้เป็นคราวสำคัญที่จะประกาศให้โลกภายนอกได้เห็นทั่วถึงกัน ในความรักชาติ ความเสียสละ ความพร้อมเพรียงสามัคคี เป็นผลขึ้นมาให้โลกภายนอกได้เห็นได้ว่า ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันเป็นอย่างน้อย แล้วดอลลาร์เราก็ค่อนข้างแน่ใจ ยังไงจะต้องได้ถึง ๑๐ ล้าน เพราะเวลานี้ก็ได้ ๗ ล้านแล้ว กว่าทองคำเราจะถึง ๑๐ ตันนี้ ดอลลาร์ ๓ ล้านนี้ค่อนข้างแน่ใจ จะได้ ๑๐ ล้าน นี่ละจุดใหญ่ ส่วนเงินสดก็กระจายอยู่แล้ว พี่น้องทั้งหลายก็เห็นทั่วไปหมด ดูเอานะ เงินของพี่น้องทั้งหลายทุกบาททุกสตางค์ลงในนั้นหมดเลย ที่จะมาเข้าพุงหลวงตาบ๊วบาทเดียวไม่มี หลวงตาบ๊วยันได้เลยเทียว ขนาดนั้นละบริสุทธิ์ การนำพี่น้องทั้งหลายนำด้วยความเมตตา และนำด้วยความอิมพอ ภายในจิตใจพอกทุกอย่างแล้ว ให้พากันเข้าใจอย่างนี้

นำด้วยความเมตตา นำด้วยความอิมพอ จึงไม่มีอะไรสำหรับเรา เราพูดจริง ๆ เราอยากจะทำว่า พี่น้องทั้งหลายไปหาดูซินะ ส่วนรวมที่เอาเงินมารวมกันให้มีผู้ใดผู้หนึ่งหรือจุดใดจุดหนึ่งเป็นผู้รับไว้ เงินเหล่านี้จะบริสุทธิ์เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ หรือจะรั่วไหลแตกซิมไปไหนบ้าง ยกนิ้วขึ้นเลยว่า รั่วไหลแตกซิมแน่นอนไม่มากก็น้อย นี่บอกว่าบาทเดียวไม่มีเลย หลวงตาบ๊ว ขนาดนั้นละหลวงตาบ๊ว เพราะเชื่อความบริสุทธิ์ของตัวเอง ไม่มีที่ลับที่แจ้ง ธรรมเปิดจ้อยู่ตลอดเวลา อะไรควรไม่ควรจะรู้ทันที ๆ อะไรไม่ควรปิดออก อะไรควรพุง ๆ เลย

นี่ละที่นำพี่น้องชาวไทยทั้งหลายคราวนี้ เพราะฉะนั้นจึงกล้าพูดได้ทุกอย่างไม่มีสะทกสะท้าน เพราะพูดตามหลักธรรมตามความจริงล้วน ๆ ที่เรียกว่าศาสนธรรมที่โลกตายใจได้ตลอดมา เรานำธรรมนั้นมาปฏิบัติตัวเองด้วย นำพี่น้องชาวไทยด้วย และทั่ว ๆ โลกก็เอาธรรมนี้ออกนำทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเราจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ที่ว่าเงินบาทนี้ก็ได้เคยเรียนให้ทราบแล้ว ที่นำเข้าซื้อทองคำ ๙๓๑ ล้านอันนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้ว อีก ๑๐ ล้านนั้นเราเอาไปซื้อดอลลาร์ เพราะดอลลาร์ที่จะนำเข้าสู่คลังหลวงตามทองคำเข้าไปยังไม่ครบ ๓ แสน ขาด เลยไปคว้าเอาเงินในโครงการที่ผ่านมา ๑๐ ล้านมาซื้อดอลลาร์พอ ๓ แสนแล้วก็เข้าด้วยกัน รวมแล้วจึงเป็นเงินสด ๙๔๑ ล้าน นี่ละเงินสดของพี่

น้องทั้งหลาย ๙๔๑ ล้านนี้เข้าสู่คลังหลวง นอกนั้นไปดูเอาตามถนนหนทาง ไปที่ไหนเห็น
ทั่วไปหมด

สำหรับคนทุกข์คนจนมีอยู่ทั่วไป นี่เราก็เปิดอกได้ทีเดียว เมื่อสองวันมานี้เราก็ส่งเงิน
ไปแล้ว ความทุกข์ความจนนี้เรายกตัวอย่างนะ ครอบครัวนี้อยู่ดี ๆ หัวหน้าครอบครัวก็ไป
หกล้มป่วย ลูกเต้าทั้งหลายก็เจ็บไข้ได้ป่วยออก ๆ แอด ๆ ที่นี้เงินก็ไม่มี ต้องครอบครัวอื่น
เขามาช่วยจึงพอได้พ้นวันหนึ่ง ๆ บรรดาลูกศิษย์ที่ใกล้ชิดเขาก็เชื่อเรานั้นเองเขาถึงส่งมา
เขาส่งมาอ่านรายการให้ฟังแล้วสลดสังเวชส่งปี่ให้เลย บอกว่าเราไม่มีเรามีเท่านี้ เอาเสีย
ก่อน ส่งไปให้สองแสน เลยโอนไปเลย โอนไปแล้วก็บอกเดี๋ยวนี้ ๆ บอกว่าให้รับทางโน้น
ทางนี้โอนแล้ว โทรศัพท์ถึงกันเลย ทางโน้นรับรองเรียบร้อยแล้ว สมบูรณ์แบบแล้ว อย่าง
นั้นแหละ

นี่หมายถึงเราช่วยคนทุกข์คนจน อย่างนี้เราจะระบุชื่อไม่ได้นะ เรายกษาคัดดีศรีกัน
เข้าใจไหม ถ้าหนังสือพิมพ์เขาออกประกาศบ้างแล้วนั้น เราจะบอกก็ได้ ไม่บอกก็ได้ ส่วนที่
เป็นเรื่องโดยเฉพาะอย่างที่ว่านี้เป็นความจำเป็น อย่างนี้ทั่วประเทศนะไม่ใช่เล็กน้อย เป็น
ล้าน ๆ ก็มีนะที่ช่วยอย่างนี้ ช่วยด้วยความจำเป็น ใครเมื่อจำเป็นไม่อาศัยคนอื่นจะอาศัย
ใคร คิดดูซิ ในครัวเรือนเรายังอาศัยกันทั้งครอบครัว ใครอยู่เป็นเอกเทศได้เมื่อไร ตั้งแต่
พ่อแต่แม่ลงมา อาศัยกันโดยลำดับลูกเต้าหลานเหลน แม่หมุ่หมา เปิด ไก่ ก็อาศัยเจ้าของ
เข้าใจไหม ทำไมคนทั้งประเทศไม่อาศัยกันเหวอ เวลาจนตรอกอย่างนี้จิตมันต้องวิ่งหาที่พึ่ง
ที่อาศัยละซิ นี่ละให้คิดอย่างนี้ละพี่น้องทั้งหลาย

ที่นี้ก็ไม่น่าพ้นจากกรรมอีกนะ มีกรรมเท่านั้นที่จะเจือจานให้ แบ่งความสุขให้แก่ผู้จำ
เป็น ผู้ขัดสนจนใจ ผู้ที่ได้รับความทุกข์มากได้บรรเทาความทุกข์ขึ้นมา ๆ ด้วยอำนาจแห่ง
ความเสียสละ ความเสียสละคือการให้ทาน จึงยกเป็นเบอร์ ๑ พระพุทธเจ้าองค์ใดก็ตาม
เลิศด้วยการให้ทานทั้งนั้นจึงสามารถนำโลกไปได้ ทานเป็นธรรมชาติที่นำโลก ความตระหนี่
นำไม่ได้ ฉิบหายวายปวงไปหมดไม่มีอะไรเหลือ ตัวเองก็จม สมบัติทั้งหลายกองไว้เท่าภูเขา
ก็เป็นภูเขาเงินอยู่อย่างนั้น ไม่ได้เป็นภูเขาบุญถ้าไม่ได้นำออกไปเสียสละ ถ้านำไปเสียสละ
นั้นแหละจะติดตามไป สิ่งที่เราไม่ได้ไปนั้นเราใช้เฉพาะเวลาจำเป็น เมื่อมีชีวิตอยู่นี้เราก็ใช้
เหล่านี้ไป ส่วนที่เราจะแบ่งให้เป็นสมบัติของใจที่จะติดตามตัวไปคือบุญ และบาปนี้ติด
นะ ให้ระวังให้ดี

อันนี้แหละจะติด ท่านทั้งหลายให้จำให้ตึนะ นี่ได้พิจารณาปฏิบัติมาเต็มเหนี่ยวแล้ว
ถึงได้มาพูด ไม่มีคำว่าโกหกพี่น้องทั้งหลาย อาจหาญชาญชัย ด้วยเอาอันนี้ออกกาทันทีเลย

แต่ก่อนมันก็ไม่เคยรู้ เป็นยังไงมันถึงได้พูดถึงขนาดนี้ ท่านทั้งหลายฟังซิ กล่าวหาญชาญชัยนักหรือที่โกหกพี่น้องทั้งหลายนั้นนะ เราปฏิบัติตัวเรา เราก็ไม่เคยโกหกเรา เคารพเทิดทูนธรรมของพระพุทธเจ้าจนเอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลย การปฏิบัติของเราถึงได้ผลเข้ามาจนเป็นที่พอใจ แล้วนำพี่น้องทั้งหลายเวลานี้มาด้วยอรรถด้วยธรรม ที่เป็นความบริสุทธิ์ผุดผ่องเลิศเลอของโลกนั่นเอง นี่ละธรรม ธรรมทานสำคัญมากนะ พระพุทธเจ้าสอนให้รู้จักทุกสิ่งทุกอย่าง การให้ทานก็รู้ขึ้นมา การรักษาศีลก็รู้ขึ้นมาจากธรรมทาน ธรรมทานการให้ทานธรรม

แล้วที่นี้ศีลก็รู้ ทานก็รู้ การภาวนาก็รู้ การรู้จักพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงสำหรับแก้ไขตัวเอง ให้ออกจากสิ่งชั่วช้าลามกทั้งหลาย ที่เป็นภัยแก่ตัวเองนั้นก็เป็ธรรม แล้วก็รู้ ๆ ไปก็แก้ไขกันไปอย่างนั้น อยู่เฉย ๆ จะให้มันดี มันไม่ดีนะมนุษย์ ไม้ทั้งต้นนี้จะว่าเป็นไม้เนื้อแข็ง ไม้ดีขนาดไหนก็ตาม เอามาวางเป็นซุงก็ซุงทั้งท่อน ถ้าไม่เอามาเลื่อยมาไสกบ มาเจาะมาไสอะไรเรียบร้อย แยกออกทำประโยชน์ประเภทนั้น ๆ แล้วไม้ท่อนนี้จะไม่เกิดประโยชน์อะไร นี่คนชื่อแต่คน ชื่อปากฟ้าดี ๆ ก็ชื่อเถอะ อย่างในคุกในเรือนจำ ชื่อนางสวรรค์ ชื่อนายบุญมา ชื่อนายพรหม เหล่านี้ไปถาม มันอยู่ในคุกนั้นละ แล้วทำไมถึงต้องมาติดคุกนี้ละชื่อขนาดนั้นแล้ว เขาหาว่า นู่นนะฟังซิ มันยอมรับเมื่อไรกิเลส ไม่ยอมรับตัวนะ

มันไม่สำเร็จด้วยชื่อเฉย ๆ นะ ชื่อตั้งไว้เป็นชื่อเป็นนามพอได้รู้จักกัน ไ้ห่มุ ไ้หามา ไ้เปิด ไ้ไ้ ก็ไม่เห็นเป็นไร จะเป็นไรก็เราไม่ได้เป็นเปิดนี้วะ เป็นแต่ชื่อเฉย ๆ ปฏิบัติตัวของเราให้ดี ใครจะว่าอะไรก็ตามขอให้ดีเถอะ ถ้าเจ้าของไม่ดีแล้ว แต่งตั้งแต่ภายนอกไม่เกิดประโยชน์อะไรนะ เวลานี้ชาติไทยของเรากำลังเป็นบ้ำตั้งชื่อกัน ชื่อนี้ โอ้ย.ปากจรวด ดาวเทียมคนจมลงในนรก ไม่สนใจปฏิบัติปรับปรุงแก้ไขตัวเอง ไปหาปรับปรุงแก้ไขตกแต่งตั้งแต่ชื่อภายนอก อันนั้นสวยงามไพเราะเพราะพริ้ง ตัวเลวยิ่งกว่าเปรต มันไม่ได้สนใจตัวเองนะ ให้ฟังเสียงธรรม เสียงอย่างนี้แหละเสียงธรรม พูดอย่างตรงไปตรงมาเรียกว่าเสียงธรรม มาอ้อแอ้ ๆ ลูบหน้าปะจมูกอย่างนั้นไม่ได้ ไม่เรียกว่าธรรม ธรรมต้องสอนอย่างตรงไปตรงมา เชื้อถือได้เลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เรียกว่าธรรม แต่กิเลสไม่ได้ว่านะ อ้อมแอ้ม ๆ ประจบประแจงเลียแข้งเลียขา ภายในมันมีแต่พิษ คนที่เขาจะไปตัมกันเขาต้องประจบประแจงเลียแข้งเลียขา โอ้ย.ไพเราะเพราะพริ้ง น้ำหวานทั่วประเทศไทยสูปากเขาไม่ได้นะ

นั่นละ ตัวที่เอาคนให้จม คนที่ตกนรกทั้งเป็นนี้มีมากเพราะปากหวาน ๆ ปากหวาน ๆ นี้ ปากกิเลสเป็นอย่างนั้นนะ ปากธรรมนี้มันหวานด้วยธรรม ตรงไปตรงมา สมมุติว่านี่

จงอานะบอกเลย ไอ้ตัวนั้นมันไม่ได้บอกว่าจงอาน มันบอกว่านี้เพลงลูกทุ่งนะ ว่อย่างนั้น ส่วนธรรมบอกว่านี้จงอาน ลูกทุ่งพ่อแม่มีงังใจไม่รู้จงอานหรือ จะว่อย่างนั้นภาษาธรรม คำว่าพ่อแม่มันเป็นงังใจ มันหยาบหรือ ยกโคตรมาใส่ ถ้ายังไม่รู้เอาโคตรมาดู นี่ละจงอาน มันกัดคนตายมาเท่าไรแล้ว ความหมายว่อย่างนั้น ธรรมท่านไม่ได้หมายนะว่หยาบโลน อย่างโลกโกหกกันอยู่เวลานี้ มันเอาแต่สำนวนนิมนวลอ่อนหวานมาใช้ ส่วนสกปรกโสโครก มันเก็บไว้ปิดไว้หมด มันเอาแต่ของที่โลกยอมรับนี้มาประดับร้านไว้สวยงาม ไพเราะเพราะพริ้ง หลอกกันตม้ตุนกันทั่วโลกดินแดน มีแต่ภาษาหวาน ๆ หอม ๆ แหละ ภาษาธรรมไม่เคยตม้ใคร เอามาแข่งกันตรงนี้ซิ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาเคยตม้ใครวะ พระสาวกอรหัตอรหันต์เป็น สรรณิ คัจฉามิ ของพวกเราตม้ใคร แม้รายเดียวไม่เคยมี อันนี้เราก็มาพูดแทนพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เราก้ไม่เคยมีเจตนาแม่เม็ดหินเม็ดทรายว่จะตม้ใครเลย ผิดถูกชั่วดีจะว่ตรงไปตามเรื่องตามราว นี่ละพื่อน้องทั้งหลายทราบ

เวลานี้เราพูดถึงการช่วยชาติบ้านเมือง ชาติบ้านเมืองจะขึ้นได้ด้วยความรักชาติ ด้วยความเสียสละ ความตระหนี่ขึ้นไม่ได้นะ จม จมแน่ ๆ ชาติไทยของเรา เมื่อคนทั้งชาติไทยจม เราจะมีเงินทองเท่าภูเขา เราก้จมไปด้วยเขานั้นแหละ เราจะวิเศษวิโสอะไร นี่แหละที่เรียกว่อาศัยกัน คนเราเมื่อเกิดขึ้นมามันอาศัยแล้ว เด็กก็อาศัยผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ก็อาศัยเด็กอีก พ่อแม่ปู่ย่าตายายงังงังน แก่เข้าไปมากเท่าไรงังอาศัยลูก ๆ หลาน ๆ พยุง ๆ นั้นเห็นใหม่ อาศัยกันอยู่ตลอดเวลา ไม่มีคำว่ไม่พั้งพั้ง มีพั้งพั้งทั้งนั้นแหละ อาศัยตลอดเวลา

นี่ละโลกเราอยู่ด้วยกันอาศัยกัน อะไรจะเป็นเครื่องสนองความอาศัยกัน การเสียสละ นั้นเห็นใหม่ละ ลงจุดนี้ การเสียสละ การให้ทานเป็นเครื่องเยียวยาน้ำใจกัน เดินไปนี้เห็นเด็กยื่นเงินให้เด็ก ๕ บาท หรือ ๑๐ บาท เด็กจะยิ้มต่อหน้าให้เห็นเลย เป็นงังใจ แล้วเอาความตระหนี่ถี่เหนียวไปใส่เด็กดูซิ ไปคว่าเอาอะไรกับเด็ก เด็กร้องไห้แง ๆ เขาถือมาเขาจะเอาไปอยู่ไปกินไปใช้ไปสอยของเขา แล้วผู้ใหญ่เราไปฉวยมับเอามา นี้ เด็กร้องไห้ต่อหน้าต่อตา นี่คือความตระหนี่ ความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ เด็กก็จนอกจะแตก ถ้าเป็นความเสียสละยื่นเงินให้เด็ก ๕ บาท ๑๐ บาท ยิ้ม ๆ ไซ้ใหม่ละ นี่ละการให้ทาน ปันน้ำใจให้แกกันมีแต่ความยิ้มแย้มแจ่มใส การเสียสละ ไปที่ไหนไม่เคยรู้จักโคตรแซ่กันก็ตามชื่อเสียงเรียงนามก็ตาม ช่วยเหลือบั้นนี้ยิ้มทันทีเลย นี่ละการอำนาจแห่งการให้ทาน ไปที่ไหนเย็นไปหมด นี่ละพระพุทธเจ้าพาโลกดำเนิน ดำเนินด้วยการเสียสละ ด้วยการให้ทานกว้างขวาง ไม่ได้คับแคบตีบตัน ให้พากันจำเอาไว้นะ

นี่พูดถึงเรื่องที่ว่าเขาอาศัยเรา เรายังไปสงเคราะห์เขาจะยืมแยมขนาดไหน เงินจำนวนเท่านี้ละ หัวใจพองขึ้นทุกดวง ในครอบครัวนั้นหัวใจจะพองขึ้นด้วยความดีใจทุกดวง คุ่มค่าไหม เงินเพียงเท่านี้ทำหัวใจคนให้มีความสุข ความรื่นเริงบันเทิงขึ้นประเดี๋ยวใจเท่านั้นเอง นั่นเห็นไหม นี่ละอำนาจแห่งการให้ทาน ท่านทั้งหลายเห็นว่าสำคัญหรือไม่สำคัญ ถ้าไม่สำคัญ ใครเป็นคนบัญญัติขึ้นเรื่องทาน พระพุทธเจ้าบัญญัติทานขึ้นต้นเลย นี่ละ ทานบารมี ขึ้นต้น ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดขึ้นทานทั้งนั้น ๆ เพราะเห็นคุณค่าของการให้ทาน ให้ความสุขแก่กันและกัน ไปไหนติดพันกันไปได้ทั้งนั้น คนมีการเสียสละมีการให้ทาน ถ้าคนตระหนี่ถี่เหนียวแม้จะอยู่ในครัวเรือนเดียวกันแตกกันได้ ผัวเมียก็เหมือนกันแตกกันได้ถ้ามีแต่ความเห็นแก่ได้แก่ตัว มีความลึกลับ ไม่ซื่อสัตย์สุจริตต่อกันนี้แตกได้ทั้งนั้น ถ้าเป็นธรรมแล้วสมานปุบทันที ๆ พวกกันจำเอานะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com